

stwo jo. Aby pak do takich grěchow něpschifchli, ga dejmy pilne še modliš, pschi tomp ak teke žělabne bysch a Bogu nasche schěla tam stawiš f žywemu, śwětemu a Bogu spodobnemu hoproju. K tej lubosczi f šebe šamemu šluscha pak dalej, až my nasche dobytki něsbrojmy, ale až na to glědamy, aby je psches pilnoscz a dobre gospodarstwo šdžaržali, aby potom nětschadali (1. Theß. 4, 11. 12). My pak nědejmy naschu hutschobu we nich měsch (Př. 62, 11); daniž drugich dobytki psches něpschawdoscz pod še schegnusch. K takej lubosczi šluscha teke, až my ša nascho dobre mě še staramy, a šchu pilnoscz nałożymy, aby jo hobchowali (Sir. 41, 15). Togodla dejmy še schykných něstatkow, a tež schyknogo šlego naglěda še hobijasch (1. Theß. 5, 22); a gaž niewinowasche šromoschone hordujomy, ga dejmy še še wscheju miloscziwofczu šagroniš, aby nasch blifchy, a te, kenz wot naš, ako wot slěžhnařow šle groňe, wot nascheje niewiny še hobwěfczili. Nějwězej pak dejmy naschu duschu lubowasch, a togodla nasch rošym, wolu a spomněsche a schyčne te duchne dary, kotarež Bog nam dał jo, tak wele, ako možno, polepschowasch, a dere nałożyš. (2. Tim. 1, 6). My nědejmy naschu duschu f tym grěchom šrasyš, kotaryž jej gad a šmērš jo; ale wele wězej ša tym stojasch, aby teje Božeje gnady žělbne a we tej šamej pscheze polnějšche hordowali (1. Theß. 4, 1).

Šaž Jesus žějo: ty derbisch twojogo blifchego lubowasch, ako šam še, ga zo won f tymi šlowami groniš, až my šami še tak lubowasch dejmy, ako togo blifchego, niz měnej, daniž wězej (Matth. 7, 12); Boga pak dejmy hufchej šchogo lubowasch. A wot togo žomy něto groniš.